

Vaahtopää

Säv. Raikke Westerberg
San. Risto Rantanen

- A. Katseen vaeltaa mä annan,
yksin katson kehrää auringon.
Maisema tään karun rannan
on kuin syömmein rauhaton.
Saapuvan sun toivoisin,
kaipuun sisimmässäin kannan.
Tuulen tunnen ihollain,
meren pauhun kuulla sain.
- B. Laila hurjan vaahtopään
iskit minun sisimpään.
Täytit sydämeni niin
järkeni sait tainnoksiin
Sua rinnallein en saa,
vaahto mereen katoaa.
Et mulle suonut enempää
vain suolan maku jälkees jää.
- A. Vielä katson työntä pintaa,
joka nielee kehrän auringon.
Kaipuun arvet koskee rintaa,
vaikka valo mennyt on.
Hämärä jo koskettaa,
kietoo mustaan odotukseen.
Kohti uutta ulappaa
vielä kerran matkataan.
- B. Laila hurjan vaahtopään
iskit minun sisimpään.
Täytit sydämeni niin
järkeni sait tainnoksiin
Sua rinnallein en saa,
vaahto mereen katoaa.
Et mulle suonut enempää
vain suolan maku jälkees jää.
- C. Kun pimeyteen sulautuu
taivaanrantaan kaikki muu,
niin tiedän, ettet sä tuu.
Mä tiedän, sä et tuu.
Sä et tuu.